

#ViralVandals

5 mei – 2 juli 2017

Van een lokale subcultuur, een stel lefgozers die met stiften en spuitbussen hun naam achterlaten op metro's en muren, is graffiti uitgegroeid tot een wereldwijd fenomeen dat steeds meer draait om online zichtbaarheid. Acties in de echte wereld worden uitgevoerd en gedocumenteerd met hun digitale verspreiding in gedachten. Hoe dit leidt tot verfrissende zelfreflectie, nieuwe expressievormen en hervonden relevantie is te zien in #ViralVandals, van 5 mei tot en met 2 juli in MU.

Diep in de nacht een hek doorknippen, naar de trein sluipen met een tas vol spuitbussen, een paar minuten om je piece te zetten en dan rennen voor

PERSBERICHT

Opening

Vrijdag 5 mei 2017
vanaf 20.00 uur

Expositie

5 mei – 2 juli 2017

Specials

Zaterdag 17 juni vanaf 20.00 uur
#ViralVandalTalks in het
Student Hotel, in samenwerking
met E-Moves.

Vanaf 5 mei bij MU op Plug-In-City
Strijp S: *Sorry for Damage Done*
van Vladimir Manshanden &
Vincent Wittenberg

Vrijdag 16 juni vanaf 17.00 uur
bierige boekpresentatie van *Sorry
for Damage Done*.

BEELD:
HeyHeydeHaas

de bewaking, de hele actie vastgelegd in slick geproduceerde filmpjes die tienduizenden, honderdduizenden keren worden bekeken op YouTube of Vimeo. Dat is het romantische beeld van de graffitiscene – spanning, adrenaline, fuck de regels, het leven is een feest! – professioneel vastgelegd door 4608, Portraying Stockholm Vandals.

Daartegenover staat een ontluisterend portret van de meest gezochte graffitischrijvers ter wereld: Utah & Ether, die hun wereld steeds kleiner zien worden en die alleen nog lijken te leven voor de volgende raid op een zwaarbewaakte remise. Ze plannen, verkennen en vervelen zich te pletter – een eenzaam bestaan zonder enige glamour, vastgelegd door de Finse kunstenaar Sauli Sirviö.

En waar doen ze het voor? De meeste schrijvers noemen de illegaliteit en het bijbehorende risico als belangrijkste elementen van graffiti: de kick van de subversieve actie maakt het leven de moeite waard. Zeker voor de *viral vandal* valt het risico samen met de kick van de zichtbaarheid: zonder risico geen *street credibility* en dus ook geen online volgers. Voor taggers is zichtbaarheid sowieso het hoogste doel: ze laten hun naam overal achter zodat niemand om ze heen kan. Waar taggers trots zijn op hun vandalisme zien schrijvers van grote pieces graffiti eerder als kunst in de openbare ruimte; een directe, democratische vorm van expressie zonder bemiddeling van een galerie of museum. Dit open karakter vinden ze terug op het internet, waar iedereen zijn eigen site of blog of Instagramaccount kan beginnen.

Online roem is – zoals bekend – ook een prima basis voor een verdienmodel. Als je werk viraal gaat kan het leiden tot opdrachten, uitnodigingen voor festivals en tentoonstellingen, reizen naar het buitenland, prints, merchandise... Het boek van Utah & Ether, *Probation Vacation: Lost in Asia*, is inmiddels uitverkocht. De titel doet denken aan *Style Wars*, een documentaire uit 1983 waarin de grote namen van de New Yorkse graffitiscene aan het woord komen. SEEN bijvoorbeeld, die een tijdje niet mag schrijven: "I'm on what they call a six months' probation, but I call it a six months' vacation."

Hoewel veel schrijvers illegaliteit als kern van de graffiti ervaren, zijn ze kritisch over de repressie in de openbare ruimte, de camera's en de bewaking. Eigendom wordt beschermd ten koste van de vrijheid en de privacy van het individu. Om alle veiligheidsmaatregelen te omzeilen, moet je denken als een hacker. Het gaat er niet om dat je ergens komt waar je niet hoort te zijn, maar dat je zwakke plekken

Over MU

MU is een avontuurlijke gids in de buitenwijken van de hedendaagse kunst van nu en straks voor een breed en jong publiek. MU laat hybride talenten ontkiemen. MU is een open en dynamische instelling, die op Strijp S exposities maakt. Het programma van MU ademt de 21ste-eeuwse praktijk van creatieve multidisciplinaire samenwerking.

Voor het laatste nieuws en updates bezoek onze [website](#).

in een systeem zoekt en die inzet voor je eigen doeleinden. De middelen van een graffitischrijver – zoals de spuitbus en de metro – zijn instrumenten die gehackt worden om een boodschap zichtbaar te maken.

Zoals veel graffitikunstenaars verhoudt Brad Downey zich tot de repressie met veel humor en bravoure. Voor de serie *CCTV Takedown* steelt hij nebcamera's waar hij ze maar tegenkomt, om ze samen met de fotodocumentatie – voor en na – te verkopen. Zijn werk in de tentoonstelling, *Was Here*, bestaat uit twee video's waarin hij 'was here' op een muur spuit, op de voet gevolgd door een man met een hogedrukreiniger die de boodschap weer uitwist. Het is een commentaar op anonimiteit, de snelheid waarmee graffiti wordt verwijderd en de rol die documentatie van graffiti speelt: als je geen beeld hebt, bestaat het niet. Tegelijkertijd is het werk zo goed als zinloos zonder online verspreiding. Dat geldt nog sterker voor *100 Shutters* van MVIN, die in Barcelona een piece van twintig bij dertig meter maakte, verdeeld over honderd rolluiken in de binnenstad.

Met zijn project schendt MVIN een van de ongeschreven wetten van graffiti: een piece moet bestaan uit letters. Je schrijft altijd je eigen naam, het moet er strak uitzien, je gaat niet over een piece van een ander heen... Die strenge regels, tegenstrijdig aan de spontane creativiteit waarmee het begon, waren de belangrijkste reden dat graffiti een periode van stagnatie doormaakte. De radicale breuk met die tradities door Taps & Moses is hierop een reactie. Ze overtreden de wetten stelselmatig en zijn met het *Alias* project en hun geel-blauwe *Corporate Identity* een global brand geworden.

Ondertussen is graffiti geëvalueerd tot een uiterst veelzijdige, volwassen kunstvorm die zware thema's niet schuwt, zoals het werk van Zelle Asphaltkultur bewijst, en die tegelijkertijd zichzelf kan relativiseren – zie bijvoorbeeld de projecten van de TOY Crew, Veli & Amos en Good Guy Boris. Doordat veel acties op video worden opgenomen, wordt het performatieve karakter van graffiti benadrukt. In *It's so fresh I can't take it* van Nug en Pike gaat een schrijver helemaal los in een maagdelijk metrostation, als een ode aan het pure, lichamelijke plezier van het schrijven.

#ViralVandals is een tentoonstelling over het tweede leven van graffiti. Virtuele viraliteit vervangt de straat in de zoektocht naar steeds grotere zichtbaarheid. Nieuwe vormen van expressie komen naar boven en het DNA van de scene verandert onomkeerbaar. Een monument voor de internationale online gemeenschap—jonge makers en wereldwijde iconen—in Eindhoven.

CO-CURATOREN:

Jasper van Es en **Good Guy Boris**

DEELNEMENDE ARTIESTEN:

4608 & Fabian Sigurd, Boyscout, Brad Downey, Eewan, Good Guy Boris, Loiq, Mobstr, MOSES & TAPS™, MVIN, Nawas, Nug & Pike, Rage, Sauli Sirviö, TOY Crew, Utah & Ether, Veli & Amos, Zelle Asphaltkultur

—

Op zaterdag 17 juni vanaf 20.00 uur #ViralVandalTalks in het Student Hotel, in samenwerking met E-Moves.

Ook vanaf 5 mei in de MU Containers op Plug-In-City Strijp S: *Sorry for Damage Done* van Wladimir Manshanden & Vincent Wittenberg.

Op vrijdag 16 juni vanaf 17.00 uur bierige boekpresentatie van *Sorry for Damage Done*

Noot voor de redactie

Voor meer informatie, digitaal beeldmateriaal en interviews, kunt u mailen of bellen met Angelique Spaninks: mu@mu.nl, +31 (0) 40 296 1663